

Dňa 8. marca 2021 zomrel P. Jozef Hegglin, MSC, katolícky kňaz pochádzajúci zo Švajčiarska, ktorý od roku 2000 pôsobil na Slovensku v Nitre. Predtým ako misionár 15 rokov pracoval v tichomorskej ostrovnej krajine Kiribati. Bol vyhľadávaným exercitátorom a duchovným sprievodcom v duchovnom centre Domu Srdca Ježišovho na Lukovom Dvore pri Nitre. Prinášame rozhovor, ktorý s ním pre časopis Zasvätený život urobil v roku 2019 páter Ján Štefanec, SVD.

Nový Dom Kána pri Nitre možno práve pre vás

Na Lukovom Dvore vyrástol nový dom, dom Kána, ktorý bude slúžiť pre kňazov, zasvätených a laikov, kde budú môcť tráviť dlhší čas. Ako sa zrodil tento projekt?

Už v roku 1996 Misionári Božského Srdca Ježišovho prestavali a zrenovovali malý kaštieľ s trojhektárovým parkom, ktorý bol v roku 1998 posvätený a od samého začiatku slúži ako miesto s terapeuticko-duchovným prístupom, ktoré má za cieľ pomáhať zvlášť kňazom a rehoľníkom. Jeho cieľom bolo vyplniť „medzeru na trhu“ pre zasvätených a poskytovať im duchovnú a psychologickú pomoc. Je to vlastne náš sen, naša misia. Chceme ju naplňať v spolupráci s rehoľnými sestrami z Congregatio Jesu.

Malá kapacita priniesla potrebu rozšíriť tento dom, a tak v novembri 2016 sme v blízkosti pôvodného domu začali s výstavbou nového domu Kána, ktorý má viacero špecifík. Vstup do domu je z ulice, kde môže prísť ktokoľvek. Pred domom je priestranné parkovisko. Z domu sa vychádza do parku, kde je možnosť prechádzky, stíšenia sa, meditácie. Tento rok máme v pláne uskutočniť viac ako 40 kurzov.

Nakoľko je pochopená v slovenskom prostredí služba kňazom a zasväteným v kríze?

Stále viac a viac. Provinciáli a predstavení sa na mňa obracajú so žiadosťou sprostredkovať či už duchovnú, alebo psychologickú pomoc.

Diecézni biskupi zatiaľ nejak výrazne nevnímajú možnosť pomáhať kňazom v kríze a preventívne predchádzať problémom, ktoré často vyústia do odchodu z kňazskej služby. Veľa sa síce hovorí o pastorácii povolání, ale mám dojem, že na Slovensku sa pod týmto termínom viac chápe nábor nových povolání medzi mládežou, ako starostlivosť o duchovné a psychické zdravie už povolaných. Na ponuku októbrového kurzu pre kňazov reagovali zatiaľ iba dvaja, čo ma prekvapuje. Akoby im chýbali informácie o takejto možnosti, pričom sme rozposlali pozvánky s programom na každý biskupský úrad na Slovensku.

Je takáto služba vo svete niečím samozrejým, alebo záleží od krajiny?

Poznám viaceré možnosti v rozličných krajinách. Napríklad v USA Saint Luke, San Antonio

Oblate school of Theology, v Kanade Southdown v Toronte, v Nemecku Munsterschwarzach. V Taliansku je niekoľko takýchto center, napríklad v Trente, v Poľsku Salvatoriáni, atď.

Kedy dochádza k vyhoreniu, strate motivácie žiť a pracovať?

Ak sa o batériu v aute nestaráme, príde čas a môže nás prekvapiť. Vybije sa. Nečakane. Problém vyhorenia sa dotýka aj kňazov a rehoľníkov. Nespokojnosť, podráždenosť, pocity zlyhania, nič nedáva zmysel, stres, trvalá únava, slabosť, atď. Toto všetko sú symptómy vyhorenia. Svetová zdravotnícka organizácia vo svojej klasifikácii chorôb premenovala „stav vyčerpania“ na „syndróm“, vyplývajúci z chronického stresu na pracovisku.

Štatistiky tiež jasne ukazujú, že existuje súvislosť medzi osamelosťou a vyhorením. Čím viac človek pracuje, tým väčšmi sa cíti osamelým, a naopak. Dokonca sa ukazuje súvislosť medzi sociálnymi vzťahmi na pracovisku a nižšou mierou vyhorenia, ako aj väčšou spokojnosťou a produktivitou.

Aké sú najčastejšie príčiny?

Život zameraný na výkon. Práca. Únava. Nedobré vzťahy, emocionálna púšť. Sestry, ktoré vystúpili z rádov, neraz povedia: „Teraz mám viac času pre Pána ako predtým...“ O čom to hovorí?

U diecéznych kňazov častým spúšťačom býva osamelosť. No osamelým možno byť aj v komunite.

Môžu tam byť aj faktory duchovného charakteru: vzťah s Pánom nie je osobný.

Mnohí sa trápia s nespracovanými traumami z detstva, ktoré vychádzajú na povrch po dvadsiatich rokoch, ktoré neboli spracované počas formácie a potom sú konfrontovaní s traumami a ranami z detstva, a to spotrebovávajú množstvo energie.

Alebo majú pocit, že predstavení im nerozumejú.

Je častou príčinou kríz v povolani psychosexuálna nezrelosť?

Môže byť, nemusí. Skôr by som povedal, že v mnohých prípadoch ide o krízu zmyslu. Je to typická kríza stredného veku. Anselm Grün hovorí: „Ide o existenčnú krízu, v ktorej si kladieme otázku o zmysle všetkého, prečo, načo, pre koho. Kríza zneisťuje celú doterajšiu koncepciu života. V podstate je náboženskou krízou, ktorá ukrýva v sebe šancu, aby sme pre svoj život našli nový zmysel.“

Kríza stredného veku je pre každého človeka rozdielna. Je to niečo veľmi individuálne, no je to ten istý proces. Býva to desivá zmena štruktúryvnútornej bytosti. Ježišovi sa to stalo počas

posledných troch dní jeho života.

Ďalším častým spúšťačom krízy povolania je zalúbenosť. Nemusí ísť vždy o muža alebo ženu. Podobne je to so zalúbenosťou v manželstve. Môžu to byť aj priatelia mimo komunity. Problém nastáva, keď srdce postupne začne patriť niekomu inému...

Na Slovensku sme zatiaľ zvyknutí všetko, čo sa týka sexuality, riešiť iba z pohľadu morálky a viery a že všetko sa rieši iba v spovedi. Je to však niečo také normálne a ľudské, že o sexualite je potrebné hovoriť oveľa slobodnejšie, nakoľko je to úplne prirodzené a človek potrebuje rásť. Rastíme aj cez zlyhania. Bude veľmi dôležité, aby v budúcnosti v seminároch a vo formačných domoch sa formovaní stretávali s kompetentnými odborníkmi v tejto oblasti. Bude to prospešné pre zrelosť.

Alebo spúšťací mechanizmus je komplexnejší?

Veľakrát sa chyba hľadá u iných, u tých druhých, nie u seba alebo v komunite, ktorá nenapĺňa emocionálne potreby človeka.

Inokedy spúšťačom môžu byť veci z detstva, ktoré neboli nikdy vyriešené.

Ďalším spúšťačom je uvedomenie si krátkosti života a nenaplnenie predstáv o živote. Často hlodajúca otázka: Život je iba toto? Človek po niečom túžil, no zrazu si uvedomí, že už to nebude, atď.

Aký cieľ máte pred sebou? Čo by ste chceli stihnúť počas prvého roku fungovania tohto centra?

Chceme docieľiť, aby oba domy, ktoré máme k dispozícii, boli plne obsadené a slúžili svojmu cieľu, aby bolo čím viac spokojných návštevníkov. Budeme pozývať odborníkov a v našom tíme budú psychológovia a tiež terapeuti. Už dnes ich máme šesť. Chceme poskytovať duchovné cvičenia, kurzy o komunikácii, rozvoji osobnosti, atď. A tiež máme v pláne, aby jeden z domov viedli sestry, s ktorými spolupracujeme. Osobne by som bol veľmi rád, keby naši biskupi docenili dôležitosť predchádzania problémom zaradením sabatického času pre svojich kňazov a aj takto dbali o ich duševné a psychické zdravie.

Zhovárал sa Ján Štefanec, SVD

Článok bol publikovaný v časopise [Zasvätený život 02/2019](#).

The post [Rozhovor z archívu s pátrom Jozefom Hegglinom, MSC](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)